

REDACTIA
și **ADMINISTRATIA:**
Deák Ferenc-utea 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concurs, inserțiuni și taxele de abonament se emit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FORUM BISERICESC-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN ȘĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane
Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Nr. 3563/1915.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în institutul nostru teologic din Arad, pe anul școlar 1915/16, au să fie înaintate subscrisului Consistor cel mult până în 3/16 august 1915, instruite cu:

1. Atestat de botez estradat în timpul cel mai recent.
2. Testimoniu școlar, prin care se dovedește că are pregătirea recerută prin regulamentul institutului.
3. Atestat de moralitate, dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de protoprezbiterul local.
4. Atestat medical despre starea sanitară și integritatea membrelor corporale.
5. Dacă petentul dela absolvarea școalelor medii s'ar fi dedicat altei carieri, ori a avut altă ocupație, atunci prin atestat dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de concurentul protoprezviter, are să dovedească ocupație și timpul petrecut dela ultima frecvență scolară până în timpul de față.
6. Petițiunile au să fie provăzute cu timbru de una coroană, întrucât nu vor fi ajustate cu atestat de paupertate.
7. Petenții sunt avizați a scrie corect și legibil locul ubicării și postă ultimă, apoi să alăture și mărci postale recerute pentru a li-se putea trimite rezoluția în scrisoare recomandată.

Arad, la 2/15 iulie 1915.

*Consistorul gr.-or. român
din Arad.*

Anunț școlar

la institutul teol.-ped. ort. român din Arad.

In 21 august (3 septembrie) conferință profesională. In 22 august (4 septembrie) lucrări scripturistice cu elevii privatisti din ambele despărțiminte. In 24 august (6 septembrie) examenele de corigență și private în ambele despărțiminte. In 25 august (7 septembrie) înscrieri în ambele despărțiminte. In 26 august (8 sept.) începerea prelegerilor. Intrucât însă s'ar ivi obstacole

în calea acestui program, noul program se va aduce de bună vreme la cunoștința tinerimii în foaia oficială diecezană „Biserica și Școala“. Facem atenții elevii, să se prezinte punctual la ora 8 dimineața în zilele programului ce-i privește, căci în lipsă își vor pierde dreptul la anul școlar 1915/16.

Prelegerile se vor ține în localitățile ce se vor închiria în oraș. Elevii sunt avizați a se provedeă pe spesele lor în oraș. Eventualele înlesniri ce se vor putea face din partea V. Consistor se vor aduce la cunoștința tinerimii în „Biserica și Școala“.

Competenții la despărțimantul teologic au să-și înainteze petitele de primire direct la Veneratul Consistor gr.-or. din Arad până la terminul ce-l va fixa Veneratul Consistor la timpul său în „Biserica și Școala“. Aceste petite au să fie ajustate cu 1. Atestat de botez estradat în timpul mai recent. 2. Testimoniu școlar, prin care să dovedească că are pregătirea prescrisă de regulamentul pentru parohii. 3. Atestat de moralitate dela oficiul parohial, la care aparține, vidimat și de protopresbiterul tractual. 4. Atestat medical despre starea sanitară și integritatea corporală. 5. Petițiunile au să fie provăzute cu timbru de una coroană, înțelet nu vor fi ajustate cu atestat de paupertate. 6. Petenții să scrie corect locul ubicării și postă ultimă, mai departe să alăture și mărcile postale recerute pentru a li-se putea trimite rezoluția în scrisoare recomandată.

Petitele pentru primire în institutul pedagogic au să fie adreseate direcțiunii.

Competenții au să se prezinte la primire în persoană, și după posibilitate cu părinții ori tutorii lor.

Dela competenții în pedagogie se cere, ca să fie întregi corporalmente, să aibă auz muzical, să fie înălțat deja al 14-lea an al etății, dar să nu fie treceții peste 18 ani; să aibă testimoniu de pe clasa a IV-a gimnazială, reală ori civilă, extras de botez provăzut cu clauzula oficiului parohial, că aparțin și de prezent confesiunii ortodoxe. Atestat despre cetățenia ungărească (honossági bizonyítvány) dela antistitia comună.

La înscriere să se prezinte fiecare elev cu testi-moniul anului precedent. Taxa de înscriere și a. didactul, taxa medicală, fondul bibliotecii, fondul tinerimei, fondul tipăriturilor, societatea de lectură, și la despărțimantul teologic pentru elevii ordinari 51 cor. 40 fil., iar pentru privatisti 54 cor. 40 fil., la despărțimantul pedagogic pentru elevii ordinari 24 cor. 40 fil., iar pentru privatisti 34 cor. 40 fil.

In legătură cu aceasta se aduce la cunoștința privatistilor din despărțimantul teologic, că de priva-tiști vor fi considerați și vor fi admisi la examenul dela finea anului școlar numai aceia, cari primiți de Veneratul Consistor la curs privat se vor anunța că atâta pentru înscriere la terminul înscrierilor fixate în acest anunț și vor achita didactul prescris.

Ceice nu s'ar prezenta la examen cu finea anului școlar pentru care a achitat didactul nu-și mai pot

formă pretenziune asupra didactului achitat, ei li-se dă voie să se mai inscrie odată la începutul anului școlar proxim, având a achită din nou didactul prescris, iar întrucât nici cu finea acestui an școlar nu se vor supune examenului, sau dacă făcând unul sau două examene finale și își întrerupe studiul pe mai mult timp ca un an, își perd dreptul de a mai putea fi inscriși și a face examen, de pe cursul ori cursurile ulterioare la teologie.

Pe lângă acestea numai acel elev privatist va fi admis la examen, care va produce atestat de conduită, despre mărturisire și împărtășirea cu Sfintele Taine în postul Nașterii și al Invierii Domnului.

Direcția.

Nr. 2968/1915,

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs pentru deplinirea catedrei vacante de limba și literatura română și de limba și literatura germană dela institutul pedagogic român gr.-or. din Arad.

Beneficiul impreunat cu aceasta catedra este următorul:

1. Salar fundamental de 2600 cor., în caz de aplicare definitivă, iar în caz de aplicare provizoriă 2200 cor.

2. Cvincvenalele (6), de căte 200.

3. Bani de cortel 800 cor., respective pe timpul aplicării provizore numai 600.

4. Participare la fondul de penziune conform dispozițiilor statutare.

Dela profesori se cere să aibă calificația pentru profesorii dela preparandia de stat, precum și calificația conform §-lui 122 punct 10 din Statutul organic.

Recursele sunt a se adresă Consistoriului român gr.-or. din Arad, în 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Recursele sunt a se ajustă cu următoarele documente și informații;

a) Autobiografia, pe scurt, a recurentului;

b) Atestat de botez, din matricula bisericească, din care să se vadă, că respectivul recurent e român de religiunea gr.-or.;

c) Atestat despre calificația recurentului;

d) Atestat de serviciu dela autoritatea imediat superioară, pentru cazul, că recurentul ar fi funcțional deja și până aci ca profesor la un institut de învățământ.

e) Eventualele dovezi despre activitatea literară a recurentului.

Arad, din ședința consistorială dela 29 mai v. 1915.

*Consistorul român gr.-or.
din Arad.*

Aviz stipendiștilor diecezani.

Stipendiștii diecezani sunt provocăți, ca până la 18/31 iulie a. c. să trimită la Consistoriu subsemnat:

1. *Testimoniu* (certificatul) *despre rezultatul în studiu, în copie autenticată* la oficiu de translație sau cel puțin la oficiul protopresbiteral concernent;

2. *Certificat — în original* — dela respectiva antistitie comunala, vidimat de oficiul parohial concernent, despre *starea materială de acum* a lor (a stipendiștilor) și a părinților lor! Certificatul să fie compus în termeni precizi și detaliat.

Inscrierea, cu care se va trimite aceste acte, trebuie să se arate, că respectivul stipendist unde și la ce fel de institut are de gând să-și continue studiul.

*Consistorul român
ort. din Arad.*

Aviz.

Stipendiștii fundației »Elena Ghiba Birta« sunt poftiți, ca până în 1/14 august a. c. să-și prezinte la subscrisul comitet administrativ, testimoniale dela finea anului școlar espirat, căci la din contră pe viitor li-se vor sistă stipendiile.

*Comitetul administrativ al fundației
Elena Ghiba Birta.*

Reforme.

II.

Legile în viața statelor și a bisericiei sunt organe cari trebuie naturalmente să sufere amăsurat culturii timpului schimbări, însă puterea care le dirigează trebuie să fie sufletul cu ideile-lurile lui. »Deci nu vă îngrijii și zicând: ce vom mâncă sau ce vom bea sau cu ce ne vom îmbrăcă? Căci acestea toate le caută pagânii că știe Părintele vostru cel ceresc, că avești trebuințe de toate acestea, ci căutați mai întâi împărăția lui D-zen și dreptatea lui și toate acestea să vor adauge voauă.« (Matei c. 6 v. 31—34) zice sf. scriptură, aşa dară cănd e vorba de reforme, dacă voim ca acestea să aducă roade binefăcătoare în și afară de biserică să le începem cu transformarea sufletului credincioșilor.

In inaugurarea unei noi vieți sufletești în biserică noastră, cum am accentuat și în partea primă a articolului acestuia, trebuie să ieie parte activă pe lângă preoțime și inteligența noastră ceealaltă, nu numai pentru că este o însemnată parte constitutivă a bisericiei noastre, ci pentru că

dânsa reprezintă cultura neamului și servește de model celoralte pături sociale.

Cu câțiva ani mai înainte de actualul răsboiu mondial un profesor german le cuvântă tuturor studenților universitari în următorul mod: »Colegi! Păturile de sus sunt, — fie forma guvernamentului ori și care, — totdeauna modelul și prin urmare educatorul poporului lor. Suntem noi netrebnici, leneși, vânători de plăceri, tângitorii, lași, atunci și massa poporului se va modela după noi, măcar să-i predicăm virtutea căt vom vrea. Inteligentul, știința, șicusința tehnică nu sunt de ajuns spre a conduce un popor cătră înflorire, ci la toate acestea să cere *caracter!* Să cer oameni înțelepți și înșuflați, oameni cari judecă cu sânge rece și sunt curagioși, oameni circumspecți și serioși, ființe voioase și energice gata ori și când la acte de abnegație, pregătiți a sări cei dintâi în foc și a se crăpa mai mult pe sine«.¹⁾ E mirare că poporul și armata germană trece în zilele noastre din triumf în triumf după astfel de vederi?

De ce să ne mirăm noi apoi dacă inteligența noastră își negliță datorințele religioase, că în popor înfloresc sectele și partidele. Iată ce zice un fruntaș protopop de al nostru în o circulară a sa: »Din rapoartele oficioase și cu ocaziunea vizitațiunilor canonice m' am convins că viața religioasă-morală a poporului nostru ort. rom. din protopopiatul X e foarte îngrijitoare. Sectele religioase se întăresc, concubinatele se înmulțesc și cu ele pruncii nelegiuți. Avem comune bisericești unde 70% dintre cei botezați sunt nelegiuți. Dintre credincioșii trecuți de 7 ani mor 60%, fără a fi fost cumeicați. Așa stăm într'un tract protopopesc fruntaș, deie bunul D-zeu că în celelalte tracte să fie altcum, dar nu credem. Vorbele profesorului german citate mai sus la noi s'au prefăcut în trup și sânge, pentru aceea *ceream ca inteligența noastră să reia firul vieții religioase tradiționale la noi Români și să se întreție cele mai călduroase legături sufletești cu poporul de jos.* Noi vom să vedem pe domnii nostri nu numai la comitete, sinoade și congrese, ci și pe sale în bisericuțele noastre mergând întâi la sf. spovedanie și sf. cumeicătură îngenunchind alătura cu noi și rugându-se cu noi. Așa se va naște lumină din lumină și religiositate din religiositate. În privința aceasta ar putea lăua inteligența noastră frumoase exemple dela inteligență străină. Câtă dragoste față de biserică și de tainele ei ni-e dat să constatăm la aceasta. Mergeți în zile de lucru în bisericile străinilor și veți aflată acolo domni și dame îngenunchind înaintea altarului pe când la noi sunt goale catedralele și

în zile de sărbători mari, nu afli acolo nici cu cel mai perfect ochian surtucar de ai nostri. Cauza la faptul acesta nu sunt preoții, ci alt fapt. *Inteligenta străină își caută singură drumul cătră lumină și aderări, și simte neroia unei vieți religioase,* pe când inteligența noastră nu se folosește de legea lui. Serviciul divin ortodox așa este întocmit că e cel mai bun mijloc de creștere religios morală și cel mai nesecat isvor de mângâiere și evlavie susținută. Inteligența noastră nu numai se cuvine să premeargă cu exemple bune poporului ce privește viața religioasă-morală ci are și tot interesul. Advocații nostri, medicii etc. sunt așezăți în centre împrejmuite de sate românești, din pâne românească trăesc, deci dânsii în primul rând să priviască sănătatea și moralitatea poporului lor ca o condiție a vieții lor proprie. Dar unde sunt »preoții cu crucea în frunte« vor întrebă în fine cetitorii, când e vorba de înnoirea vieții noastre bisericești și religioase. Ei sunt aici, dragă cetitorule, și muncesc cu zel și dragoste pentru biserică și legea lor ori căt i-ar improscă răuvoitorii. *Dară la probleme noi să cer oameni noi.* Adeseori ni-e dat să celim prin ziare și reviste că nimenea nu împedecă preoțimea noastră să se manifesteze în cadrul legilor și regulamentelor existente. Adevărat că nimeni nu o împedecă dar și nimeni nu o ajută. În primul rând ar fi vremea să ne ridicăm instituțile teologice la nivelul veacului unde am putea să înzestrăm viitorii conducători ai poporului cu o temeinică și corespunzătoare *cultură teologică și practică* și de ai pune în situația fericita de a se putea manifesta în cadrul legilor și regulamentelor existente. Dară pentru a te manifesta ai lipsă de un capital de cunoștințe și de oareși care grad de binesimțire. Cultura e chestie de capacitate în primul rând, de muncă în al doilea rând și de bani în al treilea foarte însemnat rând. Până când vom avea o preoțime, care se luptă vecinic cu grijile zilei de mâne să nu pretindem dela dânsa minuni și să nu uităm că *sărăcia și mamona sunt, — deși după nume stau departe una de alta, surori dulci și ologesc de-o potrivă pe oameni, doar cea dintâi e mai periculoasă, fiindcă e mai răspândită.*

X.

Câteva cuvinte despre educația copiilor.

Una dintre principalele preocupații omenești a fost și este îngrijirea spirituală a tinerilor văstăre, pentru a da societății omenești membri din ce în ce tot mai buni. Principiul călăuzitor a fost și este: viața spirituală trebuie deschisă în copil și apoi ordonată prin disciplină și instrucție, sau cu un cuvânt prin educație. Ceeace constituie adevărată fericire a familiei nu este rangul și bogăția, ci copiii buni și bine crescuți; dar copiii bine crescute de astăzi ai familiei și

¹⁾ Vedi Prof. Max v. Gruber. Die Pflicht gesund zu sein p. 5 și 6.

membri buni de mâne ai societății omenești, nu sunt decât rezultatul educației corecte.

Insemnatatea deosebit de mare a educației, nu ni-o poate dovedi nimic mai bine, decât urmările bune ale educației corecte și urmările detestabile ale educației neglijate, sau rele. Un exemplu: Un neguțător foarte bogat povestește cu multă satisfacție fratelui său, că cei doi fiți ai lui au terminat școala și în curând îl va introduce în comerț, prin ce se va crujă leafa a duor calfe. Fratele său — un fabricant mai puțin avut — îi ripostase: „tu voiești deci să aduni avuții mai multe fiilor tăi, crezând că-i faci fericiți. Eu însă am un plan cu totul deosebit pentru fiili mei. Imi voi da toată truda, ca fiili mei să-și capete o educație și cultură aleasă, convins fiind, — că aceste li vor folosi mai mult decât orice bogăție“. Iritat neguțătorul îi răspunde: „totul e o vanitate din partea ta, când voiești să te urci așa de sus cu fiili tăi, pentru mine copiii sunt un capital, care trebuie să-și aducă procente“. Vei vedea, că cu planurile tale, vei veni împreună cu fiili tăi culți și bine crescuți să cersești la ușa mea“. Său despărțit și fieștecare și-a urmat planul. Fiile neguțătorului au devenit adeverări „geșefări“. Educație religioasă nu au primit, căci așa ceva nu aparține neguțătoriei, iar cultura au acoperit-o cu poleitura externă și cu părul bine frizat. Fabricantul și-a urmat și el planul lui, și fiile lui în urma bunei educaționi și culturii alese, au ajuns la funcționi înalte. În scurtă vreme însă neguțătorul parte în urma nenorocului în negoț, parte prin desfrâul fiilor săi dă faliment ajungând la sapă de lemn. Părăsit în fine și de aceștia e dus într-o casă de săraci unde avu timp destul a contemplă asupra felului de educație al său și al fratelui.

Vedem deci pe de-o parte urmările bune — atât pentru fiu, cât și pentru părinți — ale educației corecte, iar de altă parte urmările detestabile — pentru unii și pentru alții — ale educației rele. Dar urmările educației bune sau rele, le mai simte și statul și biserică. Dejă popoarele antice au cunoscut marea însemnatate a educației cu privire la prosperitatea statului. De aceea edă legislatorul spartan Licurg legi atât de aspre cu privire la educație și o așeză pe aceasta sub supravegherea statului; iar filozoful athenian Plato voia, ca copiii să fie declarati ca proprietate a statului și ca atari, statul să îngrijască de educaționea lor, ca să devină apoi cetăteni bravi. Iar încăt privește biserică mai cu seamă în apus, ea dejă în timpurile vechi ale emigrării popoarelor a început cu zel deosebit a se îngriji de educaționea bună a tineretului ridicând azile școale, ba chiar și universități.

Cum are să se facă educația?

*

Copilul încă înainte de a veni în contact cu cineva el învăță dela părinții lui și-i imitează întru toate. În atmosfera familiei încolțește sămânța cea bună, sau cea rea, care să desvoală în inima copiilor. Dejă în familie și anume părinții sunt primii chemați să sădească în inima copiilor lor sadul educațunii bune.

Tatăl lui Tobia „învăță pe fiul său, din copilărie să se teamă de Dumnezeu și să se ferească de tot păcatul“. Un alt exemplu: Într-o zi un tată năcăjăit întră la preotul satului să-i ceară sfatul, ce e de făcut cu fiul său care e foarte încăpăținat și caprioios. Preotul îl întrebă ori dacă s-a folosit de mijloace spre a îndreptă pe copil. „Da — răspunse tatăl — l-am dojenit, l-am bătut, foame l-am făcut să rabde; dar toate înzădar“. Si de alte mijloace afară de bătăie și foame, nu te-ai folosit? — întrebă preotul — „Căutata-i să-i des-

voltă sentimentul religios, și văzutote-a copilul rugându-te lui D-zeu cel puțin așa de des, căt de des îl pedepseai?“ Si tatăl cu față amără răspunse: nu.

Deci educaținea trebuie începută de cu vreme și să-și aibă rezultatul sigur bun, ea trebuie să aibe o bază religioasă.

Am zis la început că viața spirituală odată dezvoltată în copil ea trebuie ordonată prin disciplină și instrucție. Primul loc îi revine disciplinei, care trebuie observată cu stricteță. Dară stricteță să nu fie prea dură, ci înțeleaptă și va fi așa atunci, când se va aplica la timp potrivit, în măsură potrivită, ca consecință cuvenită, și când va fi îmbinată cu iubire. Frica, sau teama părintească de a tractă mai aspru cu copiii, e numai la aparență un eflux al umanității, în realitate ea este un semn de slabieciune și Indioială morală. „Cine crujă varga, acela urăște pe fiul său“ zice Solomon.

Educaținea — depusă în mâinile părinților, școalei și bisericei — trebuie să observe cam următoarele: încăpăținarea, caprițul copilului să fie de vreme înăturat și copilul obiceinuit la ascultarea punctuală; copilul să nu fie obiceinuit la plăceri superflue, sau chiar vătămătoare, ci să învețe să cunoaște lipsa; bucuria copilului să nu fie prea înfrântă; copilul trebuie ferit de prea multe formalități și de prea mare mărginire a libertății; neadevaruri să nu se spună înaintea lui; copilul să fie obiceinuit la o activitate corespunzătoare, și mai cu seamă cu privire la școală, și apoi principalul: să i-se dea o creștere religioasă, căci nu e nimenea care să nu dorească să aibe copii bine crescuți, dar să se știe că moravurile bune și virtutea numai prin educația bună și religioasă să dobândesc, căci numai în religiune se pot află rădăcinele arborelui puternic, care se chiamă *fericire*. Părinții deci să-și învețe copiii la frică față de Domnul și umilință și ei nu-i vor desprețui niciodată, să-i învețe a fi recunoscători față de Dumnezeu și ei nu vor fi nerecunoscători față de părinți; să-i învețe ascultare față de D-zeu și ei vor fi întotdeauna și părinților ascultători; să-i învețe a se teme de Domnul și ei își vor iubi părinții.

Deci cu căt mai conștientios și corect își vor împlini părinții datorința față de fiili lor, cu căt mai temeinic își va da școala și biserică concursul lor în opera părinților, cu atât mai mare va fi binele, mulțumirea și fericirea copilului, a părinților, a statului și a bisericii.

G. Popoviciu.

Predică.

„Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru năcăzurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte. Ps. 45, v. 1.

Iubiți creștini!

Din evenimentele celor unsprezece luni din urmă stim, că viața popoarelor este sguduită din temelii, de vijelia răsboiului, ce băntue mai crâncen și mai înfricoșător, ca nici odată. Suntem martori oculari la îmbrățișările și lacrimile de durere ale „rămasului bun“, — poate cel de pe urmă, — al multora, dintre fiile comunei noastre, și credincioși ai acestei sfinte biserici, cari se duc pe câmpul de luptă, ca acolo prin sânge, atât de scump nouă tuturor, să ne apere petecul de glie, moștenit din părinți.

Cu durerea păstorului, care își vede turma risipindu-se strig și eu Părintelui cereșc cu psalmistul: „Pentru ce față Ta întorci; uți săracia noastră și năcazul nostru?” Dară glasul Mântuitorului zice celor pe cari îi învață pe munte: „Să ce mă chemați, Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce zic...” „că nici odată nu v' am știut pe voi, depărtați-vă dela mine, cei ce luerăți sărădelegea”.

Brațul atotputernic D-zeesc a făcut, să se deslăunue aceasta certare cerească asupra omenimii, pentru că viața ideală a creștinismului a potențit și a decăzut în viața noastră de acum. Oamenii lumii de azi deși cheamă numele lui D-zeu, o fac aceasta numai cu gura, căci sufletul lor e stăpânit de cele pământești.

Turburatu-său neamurile, plecatu-său înălțimile, clătitu-săpământul” (Ps. 45. 7), pentru că oamenii au uitat pe D-zeu, inimile lor au fost și sunt pământ reproditor, în care s'a aruncat zadarnic sămânța adevărului, dreptății și luminii binevestite din acest sfânt locaș. Lucrurile sfinte și fețele sfintite au fost hulite, sfintele rugăciuni nesocotite, ba chiar și cercetarea sfintei biserici privită ca lucru de clacă, și mult mă mir, că aceasta se face chiar și în aceste vremi, când toți avem atâtă lipsă de ajutorul ceresc.

Intre astfel de imprejurări, când simbolul creștinismului, sfânta cruce, a ajuns, — pentru nescai nesocotiti, neînțelegători, conduși de interes, streine de binele bisericii și ale neamului nostru, — obiect de desconsiderare, când divinele noastre taine, așezămintele și orânduelli așezate și întocmite în bis. noastră de Mântuitorul Hristos, apostoli și sfintii părinți, au ajuns a fi spre ocara acelora, cari le practică, nu vă mirați, că D-zeu și-a întors față de cătră noi.

Gela ce știe, că D-zeu este îndelung răbdător, nu uite nici aceea, că tot acela Sfânt D-zeu este Atodrept și în urmare va pedepsi după cuviință, pe acela, care se face nevrednic de îndelungata lui răbdare părintească.

Intre toate imprejurările vieții noastre, — fie ele căt de grele și amare, — să știe fiecine însă, că D-zeu este scăparea noastră dacă ne întoarcem, cătră ei cu părere de râu pentru păcatele noastre, dacă îngenușem înaintea tronului ceresc cu căința lui David, care zice: „Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinea obrazului meu m'a acoperit”.

Întoarcerea noastră cătră D-zeu trebuie să fie plină de încredere în ajutorul Lui, iar cererea ajutorului făcută cu adâncă evlavie, cum a făcut-o aceasta sutașul din Capernaum, care a zis Mântuitorului, când i-a cerut ajutorul întru vindecarea slugei sale: „Doamne nu te osteni, că nu sunt vrednic, ca să intre sub acoperământul meu”.

Așa să fim și noi iubiții mei creștini! Să ne re-cunoaștem greșalele și să ne rușinăm de ele!

Drept aceea, ca pacea, darul și binecuvântarea cerească să se pogoare peste voi și familiile voastre vă sfătuiesc împreună cu Mântuitorul ca: „păzindu-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori” să „întrăți pe ușa cea strâmtă; că strâmtă este ușa și îngustă calea, ce duce la viață și puțini sunt cei ce o allă pe ea”.

Fiți și voi între acei puțini, cari să rupeți cu obiceiurile cele rele, pe cari le-ați practicat, eventual, până acumă, și ispășiți de ele, să nu mai fie purtarea voastră motiv întru descărcarea mâniei cerești asupra noastră.

Fiți cu credință în D-zeu, în lucrurile lui sfinte, în sfânta noastră biserică și așezămintele ei, pe cari

să le cinstiți cu evlavie cuvenită. Iară credința voastră în D-zeu să fie tare, ca o stâncă de granit, nestrămutată, pentru că acolo unde nu este credință sau e credință slabă, șovâlnică, acolo nu este nădejde și iubire creștinească, iară unde lipsesc aceste trei fundamentale virtuți creștine, acolo nu este nici dar și binecuvântare de sus, acolo nu este mântuire.

Rugăți-vă Iui D-zeu cu deadinsul. Iar ca rugăciunea voastră să o puteți face în liniste și neconturbări, cercetați sfânta biserică, unde să vă înălțați sufltelește înaintea feții lui D-zeu, unde voi puteți pune în rugăciuni tot focul credinții voastre.

Aduceți la sfânta biserică și copilașii vostră și le alțoiți în susul dragostea și alipirea cătră lucrurile sfinte: biserică, școală, dacă voiți să aveți folos și bucurie de ei.

Să nu fie nimene de credință, că aceea ce a neglijat părinții în creșterea fiilor, vor împlini învățătorii la vremea sa, sau, că vor învăță ei dacă vor crește. Ci vă aduceți aminte, că familiile voastre sunt niște grădini în cari fiecare fiu e o floare. Cu căt sunt mai multe flori în grădină și cu căt florile sunt mai nobile, cu atât va fi mai mare bucuria grădinarului, care în cazul de față e tată și mama. Apoi vă gândiți și la împrejurarea, că grădinarul, care întrelasă să alțoiască la vremea sa viața sau vr'un pom din grădină, acelea devin sălbatici și nu numai, că nu li aduc nici un rod, nici o măngădere și bucurie, ci din contră, acelea vor fa e numai umbră pământului, le vor impiedeca chiar și creșterea și dezvoltarea alților nobili.

Grijiiți dară iubiții mei, ca fiți, cari sunt „lumina ochilor vostră”, să nu fie crescuți spre greul omenimii, ci spre binele societății, a bisericii și a neamului, căci sunteți răspunzători de aceasta înaintea oamenilor și a lui D-zeu.

Iar voi fiți creștini și credincioși buni cum ne-a învățat Domnul nostru Hristos. Nu vă rușinați, de crucea pe care ne-a răscumpărat Mântuitorul dela osândă vecinică pentru că acesta este semnul, simbolul credinții noastre, al celor ce credem în El.

Dintre părinții, frați și fiți vostră acolo în ploaia de gloanțe, purtătoare de moarte, pe câmpul de luptă, nu se lapădă de steagul lor, nici unul, ba din contră se îngrămadesc tot mai mulți în jurul lui și-l apără chiar și cu viață.

Să iubim și noi cu toții steagul sfintei noastre credințe, de oarece e steagul nostru al creștinilor și dela aceasta iubire și devotament atârnă fericirea și mântuirea noastră. Să iubim casa sfântă de pe turnul căreia crucea a fost pavăza strămoșilor nostri, atâtea sute de ani și care ne păzește pe noi, și va avea în pază sfântă pe fiți și toți urmașii nostri.

Să iubim și să fim cu credință cătră legea noastră părintească, căci prin ea am trăit și trăim și fără de ea viața noastră se reduce la nimic.

Dacă credința, iubirea și nădejdea noastră în ajutorul lui D-zeu se va desmorți și va invăță în sufletele noastre, nu vom perl nici noi pentru că: „D-zeu va fi scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au allat pe noi foarte”.

Iubiții mei creștini! Să nu vă faceți sminteală altora de a păcatul pentru că zice Mântuitorul: „vai de aceia prin cari vine sminteala în lume, că mai bine ar fi lor, de ar legă o peatră de grumaz și să se arunce în mare”.

Nu indemnați ușadară nici voi pe nimeni să facă lucruri, de cari nu sunteți convingi, că sunt bune și plăcute lui D-zeu, pentru că vă faceți vinovați. Iar la

Indemnul viclean de atare natură nici voi să nu-i dai ascultare, căci diavolul vorbește dintr'ânsul.

Omul în viață e de multe ori ispitit. Vă îndemn însă că în cazuri de ispită urmând sfatul sf. scripturii să: „fiți înțelepti ca șerpii și blâzni ca porumbii“.

Am totă nădejdea, că nu veți da ascultare îndemnurilor ucigașe de suflete și instigărilor venite de la persoane necompetente; că bunăoară a cercetă sfânta biserică, nu e un fapt altă de edificător, după cum se spune, că a cinsti sfânta cruce e o fărădelege sau, că a te închină Mântuitorului atunci, când în semn de evlavie creștinească îl săruși chipul în icoană, spre a-ți aduce aminte mai bine de chinul și moartea lui și astfel a-ți întări credința, e un lucru vechiu, păgânesc.

Stiu că astfel de insulte la adresa sfintei noastre credințe, așezămintele genuine și obiceiuri creștinești nu numai că nu pot avea răsunet într'un suflet bland de creștin, ci din contră va zice omul cu credință în D-zeu: „Mergi înapoia mea Satano“, căci „scris este să nu ispitești pe Domnul D-zeul tău“.

Că doară știut este iubiții mei, că atunci, când îmi ridic pălăria, trecând pe lângă crucea, ce stă la răspântia drumului, nu ne-am închinat lemnului, pe care l-a adus din pădure Stan sau Bran, sau că doară ar fi sculptat artistic. Aceasta cinstire creștinească, venerațione, are o altă însemnatate morală.

Stim, că aceea cruce, ni-a invocat în soflet, viața luminoasă a Mântuitorului, chinul Lui d-zeesc, și în sine știu, că aceea durere, stăpânită de o liniște divină, care s'a săvârșit pe cruce a rodit mântuirea neamului omenesc.

Iară acest lucru, — ca adecă creștinul să-și aducă aminte de viață aceea dumnezească a Mântuitorului, deșteptându-și și astfel întărindu-și simțul de credință, prin un semn evlavios extern, — nu poate să-l desaproape numai un individ, lipsit de scrupul, și absolut neorientat în adevărată însemnatate a acestui sfânt semn.

Tot așa stăm cu un alt semn al cultului extern al sfîrșit noastre biserici.

Voi știți bine, că în fotografie părinților, fraților sau fililor vostrui, care sunt departe de voi, nu vedeti hârtia neagră, sau colorată, ci vedeti cu ochii vostrui sufletești pe înșuși tata, fratele, sau fiul vostru.

Inchipiți-vă o mamă iubitoare, căreia, ajunsă văduvă, i-a rămas în aceasta lume, o singură rază de lumină, o singură nădejde și proptă și aceea a fost „o lumină de fecior“. Într-o bună dimineață însă visul de nădejde al ei începe să se destrame. Feciorul e dus la cătane și din totă comoara să aomenit biata mamă cu o fotografie aninată între ferești sub grindă. Au trecut luni de atunci. Feciorul nu s'a reîntors, dar buna mamă în fiecare seară ia fotografiea odorului ei și-și sărută cu tot focul iubirii de mamă feciorul, îl alină în brațe și se gândește la el și nu la hârtia ce o strâng la piept. Urmărește parcă, în imaginație, toți pașii lui, acolo între vâi și munți necunoscute, de unde a scris mai deunăzi că „până la facerea scriitorii e viu și sănătos“.

Parcă o văd pe aceea iubitoare mamă, care după truda de zi, la razele slabe de opăet, stând de vorbă cu feciorul ei, strâng la săn semnul iubitului fiu, varsă lacrimi și în durerea ei visează, atât de fericită că și îmbrățișează odrasla.

Acest rol și însemnatate îl are în cultul extern al sfîrșit noastre biserici și crucea, icoanele și celelalte semne.

Cred, că este de prisos iubiții mei creștini, să mai insist, asupra însemnatăii cultului nostru extern, care nu este altceva decât un mijloc, ce ne ridică, ne înalță sufletele și ne ajută și ne aduce aminte mai ușor de D-zeu și sfintii Lui, dela cari cerem ajutor și cărora mulțumim, pentru el, când îngrenunchiem înaintea vre-unei cruci sau icoane sfintite.

Feriti-vă aşadară, de aceea că să nu fiți smintea pentru deasemenii vostrui, iar de ar fi vre-o nedumerire în privința unei sau altei chestiuni, ce privește învățătura, așezămintele genuine și orânduielile așezate de Mântuitorul, apostoli și sfintii părinți în sfânta noastră biserică, — cercetați acest sfânt lăcaș și cel ce va avea urechi de auzit va auzi și va înțelege.

Să ne dăm seama, că viața noastră precară nu este altceva, decât un gând, o umbră, un vis și o cale pentru o altă viață, care va fi de veci. Tărâia noastră, de care am cucerit un moment a crede, că suntem stăpâni, se dovedește a fi o jucărie în mânile sortii, în mânile Atotputernicului D-zeu. Mândria noastră de coroană a săpturii, fără credință în D-zeu vedem, că e atât de deșărtă.

Drept aceea vă îndemn încă odată să fiți fii lumii în toate faptele și căile voastre. Să nu întrelăsați a cere ajutorul Părintelui cerește, ca D-zeul nostru, care nu vrea moartea păcătosului, ci îndreptarea lui, să trimîtă Pace sfântă și armonie între popoare, iar pe fii, frații și părinții vostrui, care sunt și fii acestei biserici, să-i învrednicească, a se reințoarce, ca în acest Sion să preamărească pe D-zeul cel adevărat.

Iară noi să înalțăm sufletele noastre și să ne rugăm: „Mulțumim-ți Doamne D-zeul nostru pentru toate ale tale faceri de bine. Învrednicește-ne să fim vrednițe dragostei Tale.

Doamne nu cu mânia Ta să ne mustri pe noi nici cu iutimea Ta să ne cerți, ci să reversi peste noi darul, binecuvântarea Ta și milele Tale cele bogate, că „suntem slabii și săraci“ și nu mai putem suporta certarea Ta dreaptă.

Aduți aminte Doamne, că toți suntem oameni și întru deșert e tot omul. Pentru aceasta ne rugăm Tie Doamne, dăruiește nouă mare mila îndurător Tale. Amin.

Ianova, la 21 iunie v. 1915.

Flaviu.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal pe lângă veteranul paroh Andrei Popovici din Buzad protopreabiteratul Lipovei, în conformitate cu concluzul Ven. Consistor diecezan de sub Nr. 3199/1915 se scrie din nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficial Biserica și Școala.

Enoulamentele sunt:

1. Casa de sub Nr. 58 cu intravilan și grădină de legume.
2. Una sesiune parohială constătoare din 34 jughere, conform coalei catastrale.
3. Birul legal stabilit prin concursul publicat în Nr. 27/909 al organului oficial Biserica și Școala.
4. Stolele legale.
5. Eventuala întregire de stat, din cari alegându-l capelan va beneficia toate stolele și birul, iar din sesie

jumătate, asemenea și casa cu intravilanul cade esclusiv în folosința capelanului.

Alesul capelan e îndatorat a solvi toate dările publice în proporțiunea beneficiului, și a îndeplini toate funcțiunile parohiale, și a catehiză în școala din localitate, fără altă remunerare.

Parohia e de clasa III-a deci recurenții vor dovedi asemenea clasificării, având și substeantele recursele lor, – ajustate cu toate documentele recerute prin regulamentul în vigoare, precum și cu atestat despre eventualul serviciu de până aci și adresate comitetului parohial din Buzad, – prea on. oficiu protopresbiteral din Linova-Lippa, iar pe lângă observarea strictă a celor cuprinse în §. 33 din regulamentul pentru parohii a se prezenta în termenul concursual în sf. biserică din Buzad, în vre-o duminecă ori sărbătoare, spre și arată dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Dat în ședința comitetului parohial din Buzad, ținută la 23 noiembrie (6 decembrie) 1914.

Comitetul parohial..

In conțelegeră cu: *Fabriciu Manuila* protopresbiter:

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea staționei învățătorescă din Bodești (Bozósd) devenită vacanță prin trecerea în penziune a învățătorului Nicolaie Boșcaiu, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare a concursului.

Salar: 1. Dela epitropia culturală în bani 490 cor. 2. Pentru bucate 240 cor. 3. Pentru lemnale învățătorescă 96 cor. 4. Spese de conferințe 20 cor. 5. Stolele îndatinat 10 cor. anual. 6. Scripturistică 10 cor. Întregirea salarului dela stat e asigurată și conform art. XVI 1013.

Alesul va provede și cantoratul fără altă remunerare. Petiția se va ajusta: 1. Estras de votez, 2. Diploma de inv. 3. Atestat de serviciu, 4. Declarație referitoare la serviciul militar.

Alesul va fi îndatorat a instrui în cântări adulții fără altă remunerare.

Reflectanții sunt obligați să prezinta în biserică din Bodești spre și arată dexteritatea în cant și tipic.

Recursele adresate comitetului parohial sunt a se substeantele oficiului ppbiteral din Buteni.

Comitetul parohial.

In conțelegeră cu: *Florean Roxin* ppbiter insp. școl.

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a staționii învățătorescă-cantorele dela școala gr. or. rom. elem. din Ș. Buceava (Solymos-buesa) protopresbiteralul Halmagiului, devenită vacanță prin trecerea în satul de penzie a fostului inv. Z. Vesa, amăsurat ordinului consil. de Nr. 2336/1915, să publică concurs, cu termin de 30 zile dela 1. apariție acestuia în foaia oficioasă „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. Bani gata din cassa cult. 320 cor. 2. Valoarea în bani a naturalelor, adecă pentru 6 șinice grâu: 90 cor. pentru 6 șinice cuciuc: 66 cor. 3. Relut de lemn focali pentru inv. (20 mt.) în bani: 100 cor. 4. Veni-

tele cantorale 24 cor. 5. Spese de conf. inv. 20. cor. 6. Scripturistică 10 cor. 7. Locuință coresp. cu supra-ediicate și grădină de legume. Salarul inv. conf. art. XVI: 1913 după gradație și clasă este asigurat cu ajutorul de stat votat și pus în cugere fostului inv. cu Nr. 131,911/1910.

De înțălitul salei de inv. de curatorat și curățitul școalei și al locuinței inv. (afară de văruitul intern acesteia) să va îngrijii parohia pe spesele sale proprii.

Reflectanții sunt poftiți, să-și suștearnă recursele lor adresate comitetului par. din Ș. Buceava pe calea oficiului protopresbiteral al Halmagiului (Nagyhalmagy) având a le ajusta cu următoarele documente: a, Extras de botez din matricula biser. și civilă. b, Diploma învățătorescă. c, Atestat de apartenență (illetőségi bizonyítvány). d, Atestat despre serviciul prestat până acum. e, Declarație relativ la serviciul militar și obligamentul de spesele și respunderea sa de substituire în caz de serviciu militar (voluntariat).

Alegându-l învățător e dator se provadă catehizarea elevilor dela școala să intrucăt preotul ar fi dispenzat, instrucția în școala de repitiție și cantoratul în și afară de biserică, nu altcum se conducă elevi regulat la biserică, fără altă remunerare.

Dela recurenții se poarte, ca sub durata concursului să se prezinteze în vre-o duminecă ori sărbătoare în biserică din loc, spre și arată dexteritatea în cant și tipic, făcându-se astfel cunoșteți poporului.

Din ședința comitetului par. din Ș. Buceava dela 23 nov. 1914.

Sabin Stanian,
pres. com. par.

Petru Cotoac,
notar.

In conțelegeră cu mine: *Cornel Lazar* m. p. pprezbit.
insp. școl.

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a staționii învățătorescă-cantorele dela școala gr. or. rom. elem. din comună Sârbi (Szerb) pprezbiteralul Halmagiului, amăsurat ord. cons. de Nr. 2622/1915, se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariție acestuia în foaia of. „Biserica și Școala“

Emolumentele sunt:

1. Bani gata din cassa cult. 424 cor. 2. Relut de lemn focali pentru inv. 96 cor. ce se compută în salar fund. 3. Uzufructul a 2 și jumătate jug. de pământ inv. arător, în venit de 80 cor. de după care dările publice are să le solvească inv. 4. Salarul fundamental conf. art. XVI 1913 după gradație și clasă este asigurat cu ajutorul de stat votat cu Nr. 141525/1910. 5. Dela înmormântări și alte venite cantorale circa 60 cor. 6. Spese de conferințe inv. 20 cor. 7. Scripturistică 10 cor. 8. Locuință în natură cu grădină de legumi.

De înțălitul salei de inv. și de curatorat, curățitul școalei și al locuinței inv. (afară de văruitul intern acesteia) se va îngrijii parohia pe spesele sale.

Reflectanții sunt poftiți să-și suștearnă recursele lor adresate comitetului parohial din Sârbi pe calea oficiului protopresbiteral din Halmagiu (Nagyhalmagy) având a le ajusta cu următoarele documente în original: a) Extras din matricula botezașilor biser. și civilă. b) Diploma de învățător. c) Atestat de apartenență (illetőségi bizonyítvány). d) Atestat despre serviciul prestat până acum. e) Declarație relativ la serviciul militar și obligamentul de substituire pe spesele și răspunde ea sa în caz de serviciu militar (voluntariat).

Alegândul Inv. e dator să provadă catehizarea elevilor săi, întrucât preotul ar fi dispensat, instrucția în școală de repetiție, canticorul în și afară de biserică, nu altcum se conduce elevii regulat la biserică — fără alta remunerare. Dela recurenți se poftesc cu sub durata concursului, să se prezenteze în vre-o duminecă ori sărbătoare în biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic, facându-se astfel cunoscut poporului.

Comitetul parohial din Sârbi.

In conțelegere cu mine: Cornel Lazar protopresbiter, inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc dela școală confesională a II-a de nou înființată în comuna bisericească gr.-or. rom. Roit cercul protopopesc Tinca, comitatul Bihar, se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. Locuință liberă în natură cu grădină.
2. Bani 100 cor. dela comuna bisericească.
3. Întragire și adăuse dela Stat conform art.c. de lege XVI. 1913 pe baza rescriptului înaltului Ministeriu de culte și instrucție publică sub Nr. 39293/1914.
4. De încălzirea și curățirea școalei se va îngrijii comuna bisericească.

Alesul va fi obligat a instrui elevii săi și ai conduce regulat la sfânta biserică în dumineci și sărbători. Vor fi preferați acei recurenți, cari vor să înființează bisericesc pe lângă o remunerare deosebită.

Recursele ajustate conform regulamentelor, adăse comitetului parohial se vor înainta P. O. oficiu protopopesc în Méhkerék în terminul concursual, având a se prezenta în vre-o duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică pentru a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Dat din ședința comitet. paroh. din Roit înființată la 14/27 iunie 1915.

Iosif Nagy
preot, președinte.

Flore S. Luncan
notar com. par.

In conțelegere cu mine: N. Rocsin protopop-inspector.
—□—

2—3

Pentru îndeplinirea postului de învățător la școală a II-a vacanță din Somoșchești, protopresbiterul Bo-roșneu, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala” pe lângă următorul beneficiu:

- a) Dela comuna bisericească în bani gata anual-minte 810 cor. solvite pe pătrar înainte, iar diferența o întregește statul fiind sub Nr. 51834/914 votată dejă.
- b) Pentru conferință 20 cor., scripturistică 10 cor. și curatoratul școalei 45 cor.
- c) Dela morții cu prohodul unde va fi chemat 1 cor., iar cu hora mortului 3 cor.
- d) Locuință comodă care pe din afară o va vări parohia și grădină de legume.

De încălzitul salei se va îngrijii comuna bisericească.

Dela recurenți se recere să conduce și să cânte cu copiii în domineci și sărbători în strana slăngă răspunsurile liturgice, apoi petiții să fie provăzut cu

toate documentele necesare, cari adresat com. par. din Somoschești să-l înainteze of. protopopesc din Borosjenő (Boroșineu) și sub durata concursului a se prezenta în vre-o duminecă ori sărbătoare la sf. biserică, pentru a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Somoschești la 7/20 iunie 1915.

Simeon Bulcu
preș. com. par.

Petru Faur
notar ad hoc.

In conțelegere cu: Ioan Georgia ppresbiter, insp. școl.

—□—

3—3

Licitățiune minuendă.

Pentru a se da în întreprindere eșeuțuirea lucrărilor de acoperirea din nou, a turnului cu tinichea și a acoperișului bisericii din Cristești cu tiglă, pe baza Plan-proiectului de spese, primit de corporațiile par. și aprobat de v. Consistor sub Nr. 2625/1914 se va țineă licitație minuendă verbală la 12-25 iulie dumineca la 3 ore d. a. în școală din Bănești (Zarndbánya) protopresbiterul Halmagiului. Condițiile sunt:

1. Prețul exclamării face 1752 cor. 50 fil.
2. Reflectanții la începerea licitației au se depună 10% vadiu, adecă 175 cor. 50 fil.
3. Toate lucrările de sub întrebare se vor da numai unui întreprinzător.
4. Comuna biser. își susține dreptul, ca după rezultatul licitației se deie eventual lucrările în întreprindere, fără considerare la prețul oferit, aceluia dintre oferienți în care va avea mai mare încredere și garanță.
5. Participanții nu pot pretinde diurn și spese de călătorie sub nici un titlu, pentru participarea lor.
6. Plan-proiectul de spese și celelalte condiții se pot vedea la în orele oficiale în cancelaria oficiului protopresbiteral în Halmagiu (Nagyhalmág).

Din ședința comitetului par. din B. Cristești dela 24 iunie (7 iulie) 1915.

Alexandru Gligor
paroh, pres.

Teodor Popovici
not. com. par.

In conțelegere cu: Cornel Lazar protopresbiter.

—□—

2—3

Librăria diecezană din Arad are depozit bogat în cărți și revizite bisericești (potire, disc, steluță, cruci, candelete, ripizi, cădelnițe, prăznicare) prapori și ornate. Execută și reperaturi. Cereți catalog.